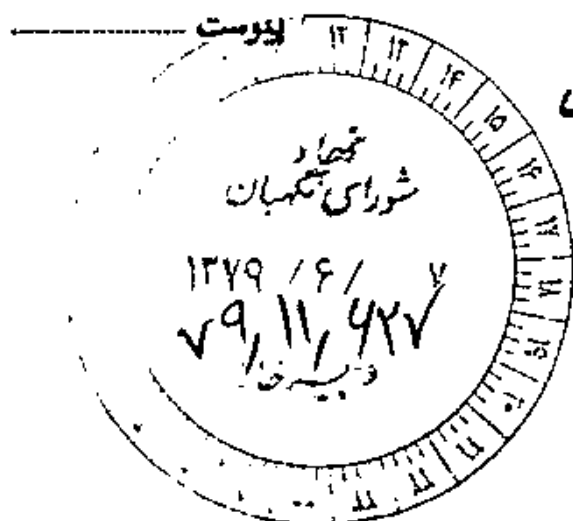

شماره ۱۳۶ - ل.ق

تاریخ ۷ / ۶ / ۱۳۷۹

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیت‌ال

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۶۷۸۷/۵۵۳۹۸ مورخ ۱۳۷۶/۳/۴ دولت در خصوص
لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون موسسه
بین‌المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی پیرامون اشیاء فرهنگی
مسروقه یا غیرقانونی خارج شده که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ
۱۳۷۹/۵/۳۰ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در
اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن
شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی
مهدی کروبی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۷ / ۶ / ۱۳۷۹

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ

**لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون
موسسه بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی پیرامون
اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی خارج شده**

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون
موسسه بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی پیرامون اشیاء فرهنگی مسروقه یا
غیرقانونی خارج شده - مصوب سال ۱۹۹۵ میلادی برابر با ۱۳۷۴ هجری شمسی -
مشتمل بر یک مقدمه، (۲۱) ماده و (۱) ضمیمه به شرح پیوست ملحق شود و اسناد
مربوط را تسلیم نماید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**کنوانسیون موسسه بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی
پیرامون اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی خارج شده**

کشورهای متعاهد این کنوانسیون که بنا به دعوت دولت جمهوری ایتالیا از تاریخ
۱۳۷۴/۳/۱۸ تا تاریخ ۱۳۷۴/۴/۴ هجری شمسی برابر با ۷ الی ۲۴ ژوئن ۱۹۹۵ میلادی
برای شرکت در کنفرانس دیپلماتیک جهت تصویب پیش نویس کنوانسیون موسسه
بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی در مورد اعاده بین المللی اشیاء فرهنگی
مسروقه یا غیرقانونی خارج شده در رم گرد هم آمدند،
با اعتقاد به اهمیت اساسی حفظ میراث فرهنگی و مبادلات فرهنگی به منظور
ارتقاء تفاهم میان مردم و نشر فرهنگ برای سلامت بشریت و پیشرفت تمدن،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۴ / ۰۲

پیوست

بیتان

با ابراز نگرانی عمیق نسبت به تجارت غیرقانونی اشیاء فرهنگی و خسارات غیرقابل جبرانی که غالباً از این راه بر خود اشیاء و بر میراث فرهنگی جوامع ملی، قبیله‌ای، و بومی یا سایر جوامع و نیز میراث کلیه مردم بویژه از طریق غارت اماکن باستانی و ایراد خسارات غیرقابل جایگزین بر اطلاعات باستان‌شناسی، تاریخی و علمی وارد می‌شود، با عزم راسخ بر کمک موثر به مبارزه با تجارت غیرقانونی اشیاء فرهنگی از طریق برداشتن گام‌های مهم در ایجاد مقررات قانونی مشترک و جزئی برای استرداد و اعاده اشیاء فرهنگی میان کشورهای متعاقد بمنظور بهبود (روشهای) حفاظت و حمایت از میراث فرهنگی که به نفع همگی می‌باشد،

با تاکید بر اینکه منظور از این کنوانسیون تسهیل استرداد و اعاده اشیاء فرهنگی می‌باشد و در نظر گرفتن راه حل‌ها و تدابیری از قبیل پرداخت غرامت که برای انجام امر استرداد و اعاده در برخی از کشورها لازم است به معنای الزام سایر کشورها به اتخاذ آن تدابیر نیست،

با تایید بر اینکه تصویب مفاد این کنوانسیون، در آینده به هیچ وجه به معنای تایید یا مشروعیت هرگونه معاملات غیرقانونی که قبل از لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون صورت گرفته، نمی‌باشد،

با آگاهی از اینکه این کنوانسیون به تنهایی نمی‌تواند راه حل مشکلات ناشی از تجارت غیرقانونی باشد بلکه آغازکننده روندی است که همکاری فرهنگی بین‌المللی را افزایش داده و نقش مناسبی در جهت تجارت قانونی و توافقات بین دولتها برای مبادلات فرهنگی ایفاء می‌کند،

با اذعان بر اینکه اجرای این کنوانسیون می‌بایست با اتخاذ اقدامات موثر دیگری برای حمایت از اشیاء فرهنگی از قبیل ایجاد و استفاده از (سیستم) ثبت و حفاظت عملی از زمین‌های حاوی آثار باستانی و همکاریهای فنی همراه شود، با آگاهی بر کار نهادهای مختلف در جهت حمایت از اموال فرهنگی بویژه

تعلیقات

کنوانسیون مصوب ۱۳۴۹ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۰ میلادی یونسکو در خصوص قاچاق و تعیین خط مشی‌هایی جهت بخش خصوصی، به شرح زیر توافق نمودند

فصل ۱ حیطه شمول و تعاریف

ماده ۱ - این کنوانسیون در خصوص ادعاهایی که جنبه بین‌المللی دارد در موارد زیر شمول می‌یابد

الف - استرداد اشیاء فرهنگی مسروقه،

ب - اعاده اشیاء فرهنگی که از سرزمین یک کشور متعاقد بر خلاف قوانین آن که ناظر بر صدور اشیاء فرهنگی است خارج شده، در جهت حمایت از میراث فرهنگی آن عضو (که از این پس «اشیاء فرهنگی غیرقانونی خارج شده» نامیده می‌شوند.

ماده ۲ - از نظر این کنوانسیون اشیاء فرهنگی، اشیایی است که به دلایل مذهبی یا غیرمذهبی در زمینه‌های باستان‌شناسی، ماقبل تاریخ، تاریخی، ادبی، هنری یا علمی حائز اهمیت بوده و به یکی از طبقات مندرج در ضمیمه این کنوانسیون تعلق دارد.

فصل ۲ استرداد اشیاء فرهنگی مسروقه

ماده ۳

۱ - دارنده شیء فرهنگی مسروقه، باید آنرا اعاده کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۰۷/۰۴/۱۳۲۹

پیوست

بیتالی

۲ - از نظر این کنوانسیون شیء فرهنگی که طبق قانون کشوری که حفاری در آن صورت گرفته به طریق غیرقانونی از زیر خاک بیرون آورده شده یا بطور قانونی از زیر خاک بیرون آورده شده لیکن بصورت غیرقانونی نگهداری می شود، نیز مسروقه تلقی می شود.

۳ - هرگونه ادعا برای استرداد می بایست ظرف سه سال از زمانی که محل شیء فرهنگی و هویت دارنده آن برای مدعی مسلم شده و در هر صورت ظرف مدت ۵۰ سال از زمان سرقت اقامه شود.

۴ - البته، ادعا جهت اعاده اشیاء فرهنگی که بخشی از یک اثر تاریخی شناخته شده یا یک محل باستانی می باشند یا به مجموعه عمومی تعلق دارند، به غیر از محدودیت زمانی سه ساله ای که از زمان اطلاع مدعی از محل شیء فرهنگی و هویت دارنده آن وجود دارد، مشمول محدودیت زمانی دیگری نمی باشند.

۵ - علیرغم مفاد بند گذشته، هر یک از کشورهای متعاقد می تواند اعلام کند که یک ادعا مشمول محدودیت زمانی ۷۵ ساله یا بیشتری است که در قانون آن کشور پیش بینی شده است. ادعایی که در دیگر کشور متعاقد برای استرداد یک شیء فرهنگی که از آثار تاریخی، محل باستانی و یا مجموعه عمومی در کشور متعاقد اعلام کننده برده شده مطرح می شود نیز مشمول آن محدودیت زمانی قرار می گیرد.

۶ - اعلامیه مذکور در بند قبلی در زمان امضاء تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق صورت خواهد گرفت.

۷ - از نظر این کنوانسیون «مجموعه عمومی» شامل تعدادی اشیاء فرهنگی صورت برداری یا شناسائی شده است که تحت مالکیت یکی از گروه های زیر است

الف - کشور متعاقد

ب - دستگاه منطقه ای یا محلی کشور متعاقد،

ج - مؤسسه مذهبی در کشور متعاقد، یا

تعالیه

د - موسسه‌ای که ضرورتاً با هدفی فرهنگی، آموزشی یا علمی در کشور متعاهد تاسیس شده و در آن کشور به خدمت در جهت منافع عمومی شناخته شده است.

۸ - علاوه بر این، ادعا جهت استرداد شیئی فرهنگی مقدس یا مهمی که متعلق به یک قبیله یا بومیان یک کشور متعاهد می‌باشد و به عنوان بخشی از مراسم سنتی یا مذهبی توسط آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد مشمول محدودیت زمانی مربوط به مجموعه‌های عمومی خواهد شد.

ماده ۴

- ۱ - دارنده شیئی فرهنگی مسروقه که موظف به اعاده آن است، در زمان استرداد آن مستحق دریافت غرامتی عادلانه و معقول می‌باشد مشروط بر اینکه دارنده از مسروقه بودن شیئی آگاهی نداشته و به طور منطقی نمی‌توانسته بر این امر آگاهی داشته باشد و بتواند ثابت کند در هنگام تحصیل شیئی احتیاط و توجه لازم را به خرج داده است.
- ۲ - بدون خدشه‌دار کردن حق دارنده نسبت به غرامت مورد اشاره در بند فوق، تلاشهای معقولی می‌بایست صورت گیرد تا شخصی که شیئی فرهنگی را به دارنده منتقل کرده یا فرد دیگری که قبل از وی این کار را انجام داده موظف به پرداخت غرامت شود، در صورتیکه این امر با قانون کشوری که ادعا در آن مطرح شده مطابقت داشته باشد.
- ۳ - در صورت لزوم پرداخت غرامت به دارنده شیئی توسط مدعی، بدون خدشه‌دار کردن حق مدعی جهت دریافت آن از هر شخص دیگری صورت خواهد گرفت.
- ۴ - در تعیین اینکه آیا دارنده شیئی احتیاط و دقت لازم را به خرج داده یا خیر، تمام شرایط تحصیل از جمله ماهیت طرفها، قیمت پرداخت شده، اینکه آیا وی به ثبت‌کننده اشیاء فرهنگی مسروقه که بطور معقول در دسترس است و به هرگونه اطلاعات و مدارکی که بطور معقول قابل احتساب است مراجعه کرده یا خیر و اینکه دارنده شیئی به مؤسسات قابل دسترس مراجعه نموده یا اقدام دیگری را که هر شخص بطور معقول تحت آن شرایط

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۶ / ۰

پیوست

تعالیه

انجام می دهد را صورت داده یا خیر مورد توجه قرار خواهد گرفت.
۵ - دارنده شیء در مقایسه با شخصی که آنرا از طریق ارث یا به گونه ای دیگر بطور بلاعوض بدست آورده از وضعیت بهتری برخوردار نخواهد بود.

فصل ۳

اعاده اشیاء فرهنگی غیر قانونی خارج شده

ماده ۵

۱ - هر یک از کشورهای متعاقد می تواند از دادگاه یا مرجع ذیصلاح دیگر کشور متعاقد دیگر بخواهد دستور اعاده شیء فرهنگی را که بطور غیرقانونی از سرزمین کشور درخواست کننده خارج شده، صادر نماید.

۲ - شیء فرهنگی که با اهدافی از قبیل شرکت در نمایشگاه، انجام تحقیقات یا بازسازی طبق مجوز صادره براساس قوانین ناظر بر خروج آن در جهت حمایت از میراث فرهنگی بطور موقت از سرزمین کشور درخواست کننده خارج می شود و طبق شرایط آن مجوز اعاده نمی گردد به عنوان شیئی که بطور غیرقانونی خارج شده تلقی می شود.

۳ - دادگاه یا مرجع ذیصلاح دیگر کشوری که از آن صدور حکم اعاده یک شیء فرهنگی غیرقانونی خارج شده درخواست می شود در صورتی اقدام به این امر می کند که کشور درخواست کننده ثابت نماید آن شیء اهمیت فرهنگی بسیار زیادی برای آن کشور دارد و انتقال آن شیء از سرزمین آن موجب وارد آمدن آسیب قابل ملاحظه ای به یک یا چند مورد از موارد زیر شده است

الف - حفظ فیزیکی شیء یا موقعیت آن.

ب - تمامیت شیئی که خود بخشی از یک مجموعه است.

ج - حفظ اطلاعاتی از قبیل علمی یا تاریخی.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۷۵ / ۱ / ۵

پیوست

بته

- د - موارد استفاده سنتی یا مذهبی شیء توسط یک قبیله یا جامعه بومیان.
- ۴ - هر درخواستی که طبق بند (۱) این ماده صورت می‌گیرد می‌بایست شامل یا به انضمام اطلاعات حقیقی یا حقوقی باشد که به دادگاه یا مرجع ذیصلاح دیگر کشور مورد خطاب در تعیین حصول شرایط بندهای (۱) تا (۳) کمک کند.
- ۵ - هر درخواست اعاده می‌بایست ظرف سه سال پس از محرز شدن محل شیء فرهنگی و هویت دارنده آن برای کشور درخواست کننده و در صورت ظرف مدت ۵۰ سال از تاریخ خروج آن یا از تاریخی که شیء می‌بایست طبق مجوز مذکور در بند (۲) این ماده اعاده شود، ارائه گردد.

ماده ۶

- ۱ - دارنده شیء فرهنگی که آنرا پس از خروج غیرقانونی بدست آورده در هنگام اعاده آن مستحق دریافت غرامتی عادلانه و معقول توسط کشور درخواست کننده است، مشروط بر آنکه دارنده در زمان کسب آن از خروج غیرقانونی شیء اطلاع نداشته و یا بطور معقول نمی‌توانسته نسبت به این امر آگاهی داشته باشد.
- ۲ - در تعیین اینکه آیا دارنده از خروج غیرقانونی شیء فرهنگی اطلاع داشته یا بطور معقول می‌توانسته اطلاع داشته باشد یا خیر، شرایط کسب از جمله فقدان گواهی خروج که طبق قانون کشور درخواست کننده مقرر شده، مورد توجه قرار خواهد گرفت.
- ۳ - در صورت توافق با کشور درخواست کننده، دارنده شیء فرهنگی که موظف به اعاده آن است می‌تواند بجای غرامت یکی از موارد زیر را انتخاب کند

الف - مالکیت شیء را حفظ کند، یا

- ب - مالکیت را در برابر پرداخت مبلغی یا بصورت بلاعوض به شخصی به انتخاب خود که ساکن کشور درخواست کننده بوده و ضمانت‌های لازم را ارائه کند، منتقل نماید.
- ۴ - بر طبق این ماده هزینه اعاده شیء فرهنگی بدون لطمه زدن به حق کشور

تعالیه

درخواست کننده جهت دریافت هزینه‌ها از هر شخص دیگری، به عهده آن کشور می‌باشد.

۵ - دارنده شیء در مقایسه با شخصی که آنرا از طریق ارث یا بطور بلاعوض بدست آورده از وضعیت بهتری برخوردار نخواهد بود.

ماده ۷

۱ - مفاد این فصل در موارد زیر شمول نخواهد داشت

الف - خروج شیء فرهنگی در زمانی که اعاده آن درخواست می‌شود دیگر غیرقانونی تلقی نمی‌گردد، یا

ب - شیء مذکور در طول حیات خالق آن یا ظرف پنجاه سال پس از فوت آن شخص خارج شده باشد.

۲ - علیرغم مفاد جز "ب" بند قبلی، در صورتی که شیء فرهنگی توسط عضو یا اعضای یک قبیله یا جامعه بومیان برای استفاده افراد جامعه در مراسم سنتی یا مذهبی ساخته شده باشد و شیء مزبور به آن جامعه اعاده خواهد شد، مفاد این فصل اعمال خواهد شد.

فصل ۴

مقررات کلی

ماده ۸

۱ - ادعا به موجب فصل (۲) و درخواست به موجب فصل (۳) می‌تواند نزد دادگاهها یا سایر مراجع ذیصلاح کشور متعاهدی که شیء فرهنگی در آن قرار دارد، علاوه بر دادگاهها یا سایر مراجع ذیصلاحی که طبق مقررات جاری کشورهای متعاهد دارای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۰۷ / ۰۶ / ۱۳۷۹

پیوست

بنام تعالی

صلاحیت می‌باشند مطرح گردد.

۲ - اعضا می‌توانند جهت تسلیم دعوا به هر دادگاه یا مرجع ذیصلاح دیگر یا داوری توافق نمایند.

۳ - توسل به اقدامات موقت از جمله اقدامات حمایتی قابل دسترس طبق قانون کشور متعاهدی که شیء فرهنگی در آن قرار دارد، حتی در زمانی که ادعای استرداد یا درخواست اعاده شیء نزد دادگاهها یا سایر مراجع ذیصلاح کشور متعاهد دیگر مطرح می‌شود امکان‌پذیر است.

ماده ۹

۱ - هیچیک از مفاد این کنوانسیون مانع کشورهای متعاهد جهت اعمال قوانین مناسب‌تری به غیر از آنچه در این کنوانسیون پیش‌بینی شده برای استرداد یا اعاده اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی خارج شده نمی‌باشد.

۲ - این ماده به معنای ایجاد تعهدی نسبت به رسمیت شناختن یا اجرای تصمیم دادگاه، یا مرجع ذیصلاح دیگر کشور متعاهد دیگری که از مفاد این کنوانسیون منصرف می‌شود، تعبیر نخواهد شد.

ماده ۱۰

۱ - مفاد فصل (۲) فقط در مورد شیء فرهنگی که پس از لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون در مورد کشوری که ادعا در آن مطرح شده اعمال خواهد شد، مشروط بر آنکه الف - شیء مزبور پس از لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون در مورد یک کشور متعاهد از سرزمین آن کشور سرقت شده باشد، یا

ب - شیء مزبور پس از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون در مورد آن کشور متعاهد، در آن قرار گرفته باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۴ / ۰۲

پیوست

بیتنا

۲ - مفاد فصل (۳) فقط درخصوص شیء فرهنگی اعمال خواهد شد که پس از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون در مورد کشور درخواست کننده و نیز کشوری که درخواست در آنجا مطرح شده بطور غیرقانونی خارج شده باشد.

۳ - این کنوانسیون به هیچ طریق موجب مشروعیت بخشیدن به هرگونه معاملات غیرقانونی که قبل از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون صورت گرفته است یا طبق بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می شود نخواهد گردید. همچنین هیچگونه محدودیتی را در مورد حق یک کشور یا شخص دیگری برای اقامه دعوا طبق راه حل های موجود خارج از چارچوب این کنوانسیون جهت استرداد یا اعاده شیء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی خارج شده قبل از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون بوجود نخواهد آورد.

فصل ۵

مقررات نهائی

ماده ۱۱

۱ - کنوانسیون حاضر پس از اختتام کنفرانس دیپلماتیک جهت تصویب پیش نویس کنوانسیون موسسه بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی درخصوص اعاده اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی خارج شده، برای امضا مفتوح بوده و جهت امضای تمام کشورها تا تاریخ ۱۳۷۵/۴/۱۰ هجری شمسی برابر با ۳۰ ژوئن ۱۹۹۶ میلادی در رم مفتوح خواهد بود.

۲ - این کنوانسیون منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب کشورهای امضاکننده آن می باشد.

۳ - این کنوانسیون از روز افتتاح جهت امضا برای الحاق تمام کشورهایی که جزء کشورهای امضاء کننده نمی باشند، مفتوح خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۷ / ۶ / ۱۳۲۹

پیوست

تعالیه

۴ - تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق موکول به تودیع سندی رسمی بدان مضمون نزد امین اسناد است.

ماده ۱۲

۱ - این کنوانسیون در اولین روز ششمین ماه پس از تاریخ تودیع پنجمین سند تنفیذ، پذیرش تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهد شد.

۲ - برای هر کشوری که پس از تودیع پنجمین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، این کنوانسیون را مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب قرار می دهد یا به آن ملحق می شود، این کنوانسیون در مورد آن کشور در اولین روز ششمین ماه پس از تاریخ تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۱۳

۱ - این کنوانسیون هیچ یک از اسناد بین المللی را که هر کشور متعاهد نسبت به آن تعهد قانونی دارد و شامل مفادی در خصوص موضوعات مطرح شده در این کنوانسیون می شود تحت تاثیر قرار نمی دهد، مگر کشورهایی که نسبت به اینگونه اسناد متعهد هستند، خلاف آن را اعلام کنند.

۲ - هر یک از کشورهای متعاهد می تواند با یک یا چند کشور متعاهد به منظور افزایش کاربرد این کنوانسیون در روابط متقابل خود توافقنامه هایی را منعقد نماید. کشورهایی که چنین توافقنامه هایی را منعقد کرده اند می بایست یک نسخه از آن را به امین اسناد تسلیم کنند.

۳ - کشورهای متعاهدی که عضو سازمانهای وحدت اقتصادی یا نهادهای منطقه ای می باشند می توانند اعلام کنند که در روابط بین خود مقررات داخلی این سازمانها یا نهادها را بکار می گیرند و لذا حیطه شمول مفاد این کنوانسیون را هنگامی که با آن مقررات منطبق

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۱۶ / ۰۷

پیوست

تعلیه

می شوند، به موقع اجرا نخواهند گذاشت.

ماده ۱۴

۱ - در صورتی که کشور متعاهدی دارای دو یا چند واحد سرزمینی باشد، بدون توجه به دارا بودن یا نبودن نظام‌های مختلف حقوقی حاکم در رابطه با موضوعات مطرح شده در این کنوانسیون، آن کشور در زمان امضاء یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق می‌تواند اعلام نماید که این کنوانسیون در مورد تمام واحدهای سرزمینی آن یا فقط یکی یا چند واحد از آنها قابل شمول است و نیز می‌تواند در هر زمان اعلامیه دیگری را جایگزین این اعلامیه کند.

۲ - این اعلامیه‌ها می‌بایست به اطلاع امین اسناد برسد و در آنها باید به وضوح به واحدهای سرزمینی که این کنوانسیون در خصوص آنها شمول می‌یابد، اشاره شود.

۳ - در صورتی که به موجب اعلامیه موضوع این ماده، این کنوانسیون به یک یا چند ولی نه تمام واحدهای سرزمین کشور متعاهدی شمول یابد، اشاره به

الف - قلمرو کشور متعاهد در ماده (۱) به عنوان اشاره به قلمرو واحد سرزمینی آن کشور تلقی خواهد شد.

ب - دادگاه یا مرجع ذیصلاح دیگر کشور متعاهد و یا کشور مورد خطاب به معنای اشاره به دادگاه یا مرجع ذیصلاح دیگر واحد سرزمینی آن کشور تلقی خواهد شد.

ج - کشور متعاهدی که شیء فرهنگی در آن قرار دارد در بند (۱) ماده (۸) به عنوان اشاره به واحد سرزمینی کشوری که شیء فرهنگی در آن قرار گرفته تلقی خواهد شد.

د - قانون کشور متعاهدی که شیء فرهنگی در آن قرار گرفته در بند (۳) ماده (۸) به عنوان اشاره به قانون واحد سرزمینی کشوری که شیء فرهنگی در آن قرار گرفته تلقی خواهد شد. و

ه - کشور متعاهد در ماده (۹) به عنوان اشاره به واحد سرزمینی آن کشور تلقی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۶ / ۰۲

پیوست

تعالیه

خواهد شد.

۴ - در صورتی که کشور متعاهدی در خصوص بند (۱) این ماده اعلامیه‌ای صادر نکند، این کنوانسیون به تمام واحدهای سرزمینی آن تسری خواهد یافت.

ماده ۱۵

۱ - اعلامیه‌هایی که طبق این کنوانسیون در زمان امضاء صادر می‌شوند موکول به تصدیق پس از تنفیذ، پذیرش یا تصویب می‌باشند.

۲ - اعلامیه‌ها و تصدیق اعلامیه‌ها می‌بایست بصورت کتبی بوده و بطور رسمی به اطلاع امین اسناد رسانیده شود.

۳ - اعلامیه‌ها همزمان با لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون در مورد کشور مربوط به موقع اجرا گذارده خواهند شد. البته، اعلامیه‌هایی که پس از لازم‌الاجرا شدن بطور رسمی به اطلاع امین اسناد رسانیده می‌شوند در اولین روز ششمین ماه پس از تاریخ تودیع آن نزد امین اسناد به موقع اجرا گذارده خواهند شد.

۴ - هر کشوری که طبق این کنوانسیون اعلامیه‌ای را صادر می‌نماید، می‌تواند در هر زمان از طریق اطلاعیه رسمی و کتبی به عنوان امین اسناد آنرا پس بگیرد. پس گرفتن اعلامیه در اولین روز ششمین ماه پس از تاریخ تودیع اطلاعیه نافذ خواهد شد.

ماده ۱۶

۱ - هر یک از کشورهای متعاهد در زمان امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق می‌تواند اعلام نماید که دعاوی مربوط به استرداد یا درخواست اعاده اشیاء فرهنگی که توسط کشوری طبق ماده (۸) نزد آن اقامه می‌شود می‌تواند به یکی یا چند روش از روشهای زیر مطرح شوند.

الف - ارائه مستقیم به دادگاهها یا سایر مراجع ذیصلاح کشور اعلام کننده،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۰۲ / ۰۶ / ۱۳۷۹

پیوست

بیتعالی

ب - ارائه به دادگاهها یا سایر مراجع ذیصلاح آن کشور از طریق مرجع یا مراجعی که توسط آن کشور برای دریافت اینگونه دعاوی یا درخواستها تعیین می شود،

ج - از طریق مجاری سیاسی یا کنسولی.

۲ - هر یک از کشورهای متعاقد همچنین می تواند طبق مفاد فصول (۲) و (۳) دادگاهها یا سایر مراجع ذیصلاح را برای صدور حکم استرداد یا اعاده اشیاء فرهنگی تعیین کند.

۳ - اعلامیه هایی که به موجب بندهای (۱) و (۲) این ماده صادر می شوند در هر زمان از طریق یک اعلامیه جدید قابل تعدیل می باشند.

۴ - مفاد بندهای (۱) تا (۳) این ماده، توافقنامه های دو یا چند جانبه درخصوص معاضدت قضائی در ارتباط با موضوعات مدنی و تجاری را که ممکن است میان کشورهای متعاقد وجود داشته باشد، تحت تاثیر قرار نمی دهد.

ماده ۱۷ - هر یک از کشورهای متعاقد می بایست حداکثر تا شش ماه پس از تاریخ تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود، اطلاعاتی را درخصوص قوانین ناظر بر صدور اشیاء فرهنگی خود به یکی از زبانهای رسمی کنوانسیون بطور کتبی در اختیار امین اسناد قرار دهد. این اطلاعات در صورت اقتضاء هر چند وقت یکبار به روز خواهد شد.

ماده ۱۸ - هیچ حق شرطی به غیر از آن چه کم در این کنوانسیون صریحا مجاز شمرده شده، قابل قبول نخواهد بود.

ماده ۱۹

۱ - هر یک از کشورهای عضو در هر زمان پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون در مورد آن می تواند با تسلیم سندی بدان مضمون به امین اسناد از عضویت در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیتعالی

شماره ۱۳۶
تاریخ ۰۲ / ۰۶ / ۱۳۷۹
پیوست

این کنوانسیون خارج شود.

- ۲ - فسخ عضویت در اولین روز ششمین ماه پس از تودیع سند فسخ عضویت نزد امین اسناد به مورد اجرا گذارده خواهد شد. در صورتی که در سند فسخ عضویت زمان طولانی تری برای نافذ شدن فسخ در نظر گرفته شده باشد، پس از تودیع آن نزد امین اسناد فسخ عضویت از هنگام منقضی شدن زمان طولانی تر مزبور، نافذ خواهد شد.
- ۳ - علیرغم فسخ عضویت مزبور، این کنوانسیون در مورد ادعای استرداد یا درخواست اعاده شیء فرهنگی که قبل از نافذ شدن تاریخ فسخ عضویت تسلیم شده باشد، همچنان اعمال خواهد شد.

ماده ۲۰ - رئیس موسسه بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی در فواصل منظم یا هر زمان بنا به درخواست ۵ کشور عضو می تواند کمیته ویژه ای را به منظور بررسی عملکرد این کنوانسیون تشکیل دهد.

ماده ۲۱

- ۱ - این کنوانسیون نزد دولت جمهوری ایتالیا تودیع خواهد شد.
- ۲ - دولت جمهوری ایتالیا اقدامات زیر را معمول خواهد داشت.
الف - اطلاع موارد زیر به تمام کشورهایی که کنوانسیون را امضاء کرده یا به آن ملحق شده اند و رئیس موسسه بین المللی یکنواخت سازی حقوق خصوصی
۱ - هر امضاء یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تایید یا الحاق جدید به همراه تاریخ مربوط،

۲ - هرگونه اعلامیه ای که طبق این کنوانسیون ارائه می شود،

۳ - پس گرفتن هر اعلامیه،

۴ - تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۶

تاریخ ۱۳۴۵/۱۱/۲۴

پیوست

بیت

۵ - موافقتنامه‌های موضوع ماده (۱۳)،

۶ - تودیع سند فسخ عضویت این کنوانسیون به همراه تاریخ آن و زمان نافذ شدن

فسخ،

ب - ارسال نسخه‌های تأیید شده این کنوانسیون به تمام کشورهای امضا کننده، تمام کشورهایی که به آن ملحق می‌شوند، و به رئیس موسسه بین‌المللی یکنواخت‌سازی حقوق خصوصی،

ج - انجام سایر وظایفی که بطور معمول به عهده امین اسناد می‌باشد.

بنا به مراتب، نمایندگان تام‌الاختیار امضاء کننده زیر با اختیارات لازم، این

کنوانسیون را امضا کرده‌اند.

تنظیم شده در رم، به تاریخ چهارم تیرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و چهار هجری شمسی برابر با بیست و چهارم ژوئن سال یکهزار و نهصد و نود و پنج در یک نسخه اصلی به زبانهای انگلیسی و فرانسوی که هر دو از اعتبار یکسانی برخوردار می‌باشند.

ضمیمه

الف - مجموعه‌های نایاب و گونه‌های حیوانات و گیاهان، مواد معدنی و اسکلت و

اشیاء بی‌کی‌دارای ارزش دیرین‌شناسی می‌باشند،

ب - اموال مربوط به تاریخ از جمله تاریخ علوم و فن‌آوری و تاریخ نظامی و

اجتماعی، اموال مربوط به زندگی رهبران ملی، متفکران، دانشمندان و هنرمندان و مربوط به رویدادهای مهم ملی،

ج - یافته‌های کاوش‌های باستان‌شناسی (اعم از حفاری‌های علنی و مخفی)

تعالی

یافته‌های اکتشافات باستان‌شناسی،

د - بخشهایی از آثار تاریخی یا هنری و یا محل‌های باستانی که پراکنده شده،
ه - اشیاء عتیقه با قدمت بیش از یک صد سال نظیر کتیبه‌ها، سکه‌ها و مهرهای
کنده‌کاری شده،

و - اشیائی که دارای ارزش قومی هستند،

ز - اشیائی که دارای ارزش هنری هستند از قبیل

۱ - تصاویر، نقاشی‌ها و طراحی‌هایی که بطور کلی با دست به هر شکل و روی هر
نوع ماده‌ای بوجود آمده (به استثنای طرح‌ها و اقلام تولیدی صنعتی که با دست تزئین
شده)،

۲ - آثار مجسمه‌سازی و هیكل تراشی اصل با استفاده از هر نوع ماده،

۳ - کنده‌کاری، چاپ و چاپ سنگی اصل،

۴ - آثار هنری مونتاژ و جمع‌آوری شده اصل با استفاده از هر نوع ماده.

ح - نسخ خطی نایاب و کتب اولیه و قدیمی، اسناد و نشریاتی که دارای ارزش ویژه
(تاریخی، هنری، علمی، ادبی و غیره) هستند بصورت منفرد یا مجموعه،

ط - تمبرهای پستی یا مالی یا انواع مشابه بصورت منفرد یا مجموعه،

ی - آرشیو از جمله آرشیوهای صدا، عکس و فیلم،

ک - اسباب و اثاثیه با قدمت بیش از یکصد سال و آلات موسیقی قدیمی. ع

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و
یک ماده و یک ضمیمه در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بی ام مرداد ماه یکهزار و سیصد
و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی

مهدی کروبی